



Brestir Poulsen, sprettir við rognaknínunum



Vambakonurnar dríva á og eru kvikar



Fedgarnir Sverri og Tórus. Tórus skal taka við eftir Sverra

sonurinn flytir eisini upp-lysningarnar á teldu. Hvör seyður hefur eitt nummar í einum klipsi. Klipsið hefur ymiskar litir, allt eftir hvar slag av seyði talan er um. Tá eitt lamb er flett, verður nummarið hongt í sperruna, og so kunnu vit eisini meta um kjötdygðina undan hvörjari einstakari ær, sigur Sverri Patursson.

– Skipanin er 180 í okkara haga. Men nú hava vit skorið hana niður til 175. Eg veit ikki hvussu langt niður vit fara. Tað tekur tíð at fáa eitt slag, sum lembir tvey. Men tað ber til, okkara grannar hava prógvað hetta fyri okkum, sigur Sverri Patursson.

– Lembir hvør ær tvey góð lomd, so hava føroysku bøndurnir eisini møguleika at lækka kjøtprísir. Vit fáa jú meira burtúr hvörjari einstakari ær. Hetta má vera leiðin hjá føroyskum bøndrum, sigur Sverri Patursson.

Sverri fer inn í hoylðuna. Her er nógvt turt hoygg.

– Vit fœða bert við turrum hoyggi. Vit hoyggja uppav hógvi, men vit hava eisini blásarar til turka hoygg inni, sigur hann.

Við rúkandi ferð

Vit eru aftur í kjallaranum og nú verður flett. Flettingarmenninir hava tikið eitt nýtt fylgi niður í kjallaran. Seyðurin stendur í einum rúmi og hann sær ikki hvar gongur fyri seg uttanfyri. Rúmið tekur 35 seyðir.

Ein maður tekur seyðin úr rúminum, setur byrsuna fyri pannuna og loysir av uttan at binda seyðin niður. Hann flytir seyðin á eitt svævingarborð, svævar og letur bløða. Tá seyðurin er út-bløddur, verður hann lyftur uppá eitt borð, sum hevur skap sum ein klovin tunna. Her verður rist fyrri og fótarnar skornar av. Seyðurin verður fluttur á eitt annað borð. Har verður bringan tumað leys. Eisini verða kjógvinu loyst og halin loyst, móti mjadnumum. Síðan verður seyðurin hongdur uppá eitt jarn, sum minnir um eitt øvugt akslatræ. Akslatræið hongur í einum skinnara, sum gongur heilt yvir til ásin. Skinnið verður varliga hál-



Tórus Andreassen úr Norðadali, ristir fyrri við kønari hond

að av. Rist verður fyrri, væl-indi loyst, og leysablóðið rennur frá. Framvegis beint niður í eina rist og út, oman í Nólsoyarfjørð.

Kroppurin verður nú eftir skinnara fluttur til borðið, har vomb og garnar verða tikin úr. Bringan og kokan verður klovd, mörur og nýrumørur tikin úr, síðurnar skivaðar og krovið hongt á ásin.

Ein kvinna tekur sær av blóðinum, skolar mörar og fær tálgina til hólðar.

Skorist væl í ár

– Árið í ár hevur hildnast væl. Meðalvektin á veður-lombunum liggur beint undir 32 pundum. Men vit merkja eisini at fólk hava minni pening um hendur. Tað gongur ikki so væl sum undanfarin ár at sleppa av við kjötið. Avróðini selja vit eisini.

Sverri er 57 ára gamal og sonur hansara, Tórus, skal taka við eftir hann. Hugurin hjá elsta soninum, Sjúrða stendur til sjógvin. Hann siglir sum maskinmeistari við Vágasteini. Tórus hevur arbeiði á eisini seyðaroyndarstøð á Borgarfjarðinum. Har var Sverri eisini sum ungur. Tórus hevur eisini gingið tveir vetrar á land-búnaðarskúla á Hvanneyri í Íslandi

Sverri hevur stóran koll-uttan veðr gangandi í seyð-húsinum. Hetta er ein veð-rur av norska slagnum "spelsau", sum meginpartur av núlivandi føroyska seyðinum er av. Pápi Sverra, fekk hetta slag úr Noregi. Sverri sigur at nú er tynt út av slagnum og hann umhugsar at fáa sær nýggjan brund úr Noreg.



Tórus tekur innanúr